

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 126.

Fjerde Session.

38te Møde.

Mandagen d. 13. December.

(Forts.).

Ordføreren (fortsat): Det er vist den høitærede Finansministers Dnske, ligesom vi andre Skibsrederes og Kjøbmands, at slike høist uforstandige Vaand ikke længere skulde hvile paa denne Deel af Handelen. Det er ham selv bekendt, hvormange forunderlige Begjæringer han deels i sin forhenværende Stilling, deels som Finansminister har modtaget om denne Seillads, og de ville jo neppe fremtidigen udeblive. Det maa være ganske simpelt, forekommer det mig, at tage dette Vaand bort, som jo ikke kan gjøre Loven videre Skade, og som jeg haaber de Herrer Slesvigere ikke kunde andet end blive glade over. Da det alisaa synes, som om Udvalget vil komme til at tage sit Forslag tilbage, saa vil jeg ikke videre gaae ind paa at besvare de andre ærede Herrer, skjøndt jeg nok tror at skulle være istand til at imødegaae dem.

Formanden: Ja, den ærede Ordfører har antydet en Tilbøielighed til at tage Forslaget tilbage, men Forslaget er stillet af hele Udvalget, saa jeg maa bede om Udvalgets Erklæring. Hvis ikke den ærede Ordfører kan forstikke mig om, at han taler paa Udvalgets Vegne, saa kunde der maaskee komme en Erklæring tilvele, da; saavidt jeg seer, alle Udvalgets Medlemmer ere tilstede.

Ordføreren: Jeg tillod mig rigtignot at antyde, at jeg haabede, at den ærede Finansminister vilde komme os lidt imøde, inden vi retirerede. Jeg kan heller ikke nægte, at det ligger os paa Hjerte, at faae et bestemt Tilfagn fra den høitærede Finansminister om, at Loven ganske bestemt idetmindste til næste

Vinter i Realiteten vil blive behandlet, og jeg er vis paa, at han ikke har Noget imod at give det; thi det vil billiges af Mange og være til Manges Tilfredshed. Forøvrigt drister jeg mig virkelig til paa eget Ansvar at sige, at samtlige Medlemmer af Udvalget tage deres Forslag tilbage.

Ne: Jeg har ikke søgt nogen Imødekommen og forlanger den heller ikke; thi jeg har, som det erindres, den første Dag udtalt mig imod hele Loven, saaledes at jeg endogsaa ikke ønskede, at der skulde nedfattes nogen Comitee. Jeg har vel med Hensyn til Loven, skjøndt nødig, sluttet mig til Fleertallet; men jeg har nærmere udviklet, hvorfor jeg har sluttet mig dertil, nemlig, at jeg principalt ønskede, at der ingen Lov maatte udfomme

Formanden: Maa jeg udbede mig det ærede Medlems Erklæring, om han tiltræder den Erklæring af Ordføreren, at Forslaget tages tilbage?

Ne: Naar de andre Herrer ønske at tage det tilbage, saa slutter jeg mig, efter min Motivering, gjerne dertil, for da at kunne stemme mod hele Loven.

Formanden: Altsaa, det ærede Medlem er enigt i at tage Forslaget tilbage; men jeg har endnu ikke hørt nogen Erklæring om en ligefrem Tilbagetagen; thi den ærede Ordfører har antydet, at han betinger sin Tilbagetagen af en Erklæring fra den ærede Finansminister. Er det saa, at det blot er et Dnske om, at Finansministeren vilde give et Tilfagn, eller er det Betingelsen for at Forslaget tages tilbage?

Ordføreren: Ja, det var et stærkt Dnske.

Formanden: Jeg skal gjerne standse et Øieblik ved dette formelle Punkt, isald den ærede Finansminister maaskee vil tage Ordet.